רבינו חננאל

ידיעות הטומאה בו'. וא"ת ומאי לף קתני העלמות שתים שהן ד' העלם קדם והעלם מקדם והוה לחי מצי למיפרך הני ממני ליין כדפריך לידיעות וי"ל דנקט ידיעות כדמפרש התם (פ"ב ל' ע"ב:) ידיעות קמייתא לתיתנו בכל המוקי לה בקמיצ ג"כ ידיעות כתנייתא דמייתי לידי קנין קתניצ ולהכי ליתנא ידיעות קמייתא קתניצ לף שיך למיתני גבי שבועות ושבת וללידך ליתנא נמי דקתמר ידיעות בתנייתא דמייתי לידי קנין קתניצ לף תנא כהו ידיעות כיון למילוק שתים שהן מרבע משכחת בחיקוקן גופיה לבל נגי טומאה המילוק דשתים שהן מראות נגעים ובו'. ברוב ספרים גרס שתים שהן ד' וכן בשילהי המוצא מקדש (זבחים פח:) ברוב ספרים גרס מראות נגעים כ' דוסא אומר שלשה ושנה עקיבא בן מהללאל אומר שבעים ושנים דממרגלא יתמר מרגלות כמו ממחנה מחנות וכי היכי דכתיב ועתה הייתי לשני מחנות (בראשית לב) ס"ג קתני שפיר מראות שנים ופע"ג דהתם מצי טוני האי והכא לא מצי לף תנא כ' שהן ד' התם מצי פתיכון ונגעי לשם ולשם וקן ונגעי בתים והכא לא מצי לף לשנות כדתנן בתם' נגעים (פ"ג מ"ח) ומייתי לה בפ"ק דשבועות (דף ה.) בהדת עזה כשלא שניה לה כפיד היכול כו'): **התם** דלאו עיקר שבת הני ותולדות לא תני. וא"ת והא במראות נגעים תני תולדות כדמפרש בשבועות שהן ותולדתן כדרך ותולדתן לף על גב דהתם לאו עיקר נגעים הוא וי"ל דלף דמי למולדות דנגעים כתיבי ותולדות דשבת לף כתיבי: **והא** דיוסא דמראות נגעים קתני. הא דנקט מראות נגעים טפי משבועות וידיעות משום דלישנא גופייהו לף ידעינן דהוו להו כולהו למיחזי לף משום דלומיה דמראות נגעים קתני דכולהו מיכא פלוגתא כר ממראות נגעים: **התם** דלאו עיקר שבת הוא חיובי הני **שבורי** לא תני. לף הוה לריך לומר משום דללו עיקר שבת הוא לף משום דלומיה דמראות נגעים קתני דהוו כולהו למיחזי לף משום דלריך לשנויי הכא לעיקר שבת הני חיובי ופטורי קמפרש נמי התם דללו עיקר שבת הוא וגם המקשה לף המקשה ליתני התם כי הכא כיון דידע דלומיה דמראות נגעים קתני לף פריך ליתני הכא שתים שהן ד' ומ"ל לף: **ורבי** יוסא מהן לחיוב ומהן לפטור. ר"י פי' כלן לפי שיטתו שכשמוך דעקירות קתניצ ולפי שיטתו היה לו לפרש שתים לפטור דעקירות דבפ"ב: **והא** יציאות קתני. לף פריך לף ממתני' דשבועות דהוה כולהו למיחזי ולף משכחת לף שתים שבל במתני' דהכל משכחת לה כולהו ביציאות כגון שלף שבא כולם למיחזי שתים דהולאה שים בה חיוב מטמא ופטור מבל מקום דאפי' לתתי לידי חיוב מטמא שהן ד' פטור מבל מקום לתי לידי חיוב מטמא ופטור ומותר בשני וכן בשביר לפירוש ריב"ם בסמוך ולהכי לעיל כי משני הכא לעיקר שבת הוא הני מראות ומולדות לף הוה מצי למיפרך והא יציאות קתני: **מי** לא עסקינן דקא מעייל מרה"ר לרה"ר. ובפ"ק דשבועות (דף ה:) פריך ומימה דלף מפיק מרה"ר לרה"ר ומשני ג"כ ליתני המוציא לרה"ר מלי מרשות לרשות תפילו מרה"ר לרה"י וא"ת ומ"ש דתני מולדה דהולאה ולף תני שום מולדה דבל שאר מראות ותירץ ריב"ם דבבל שאר מולדות אם היה רולה לשנותם היה לריך להתריך בלשונו בבל הכנסה דקרויה הולאה כולה עמו כקולר:

וקמפרש הבנסה לאתי. וא"ת ומאי לף דייק מכח דלף משכחת מרבע בשנים וד' כמון בלף הכנסות וי"ל דמשכחת להו כדפירשתי לעיל ג"ב דמהא לף הוה שיך למימר ממני' נמי דיקא דמאי מולמא מהניא דשבועות דקיימא עלה דהתם נמי לף משכחת כולהו למיחזי ג"כ מחשוב הכנסות בבלל:

רשויות קתני. רשויות שתים שהן מרבע פירוש דשתים שהן מרבע בשנים ומרבע בשנים ורבות היחיד וקשה לריב"ם דתם כן לף היה לריך למיתני ושתים שהן מרבע נמון לף שתים שהן מרבע בשנים ומרבע בשנים נמון שתים שתים לומר לי דפירש ריב"ם רשויות שבת יש בהן שני מיני בנים ד' בשנים וב' מיוחים שהן ד' בתון ויליתים נרמה לריב"ם דהוי במו מולמות דמשבחן רשויות דלקרי הולאות דבמדבר (במדבר לד) והיו תולמותיו תימה ומתרגמינן רשוותיה:

ידיעות הטומאה שתים שהן ארבע (ב) מראות נגעים שנים שהן ד' יציאות השבת שתים שהן ארבע ג) מאי שנא הכא דתני ב' שהן ד' בפנים וב' שהן ארבע בחוץ ומאי שנא התם דתני שתים שהן ארבע ותו לא הכא דעיקר שבת הוא תני אבות ותני תולדות התם דלאו עיקר שבת הוא אבות תני תולדות לא תני אבות מאי ניהו יציאות ויציאות תרי היין וכי תימא מהן לחיוב ומהן לפטור והא דומיא דמראות נגעים קתני מה התם כולהו לחיובא אף הכא נמי כולהו לחיובא אלא אמר רב פפא הכא דעיקר שבת הוא תני חיובי ופטורי התם דלאו עיקר שבת הוא חיובי תני ופטורי לא תני חיובי מאי ניהו יציאות יציאות תרתי היין שתים דהוצאה ושתים דהכנסה והא יציאות קתני אמר רב אשי הבנסה נמי הוצאה קרי לה ממאי מדתנן ד) המוציא מרשות לרשות חייב מי לא עסקינן דקא מעייל מרה"ר לרה"י וקא קרי לה הוצאה וטעמא מאי כל עקירת חפץ ממקומו תנא הוצאה קרי לה אמר רבינא מתניתין נמי דיקא דקתני יציאות וקא מפרש הבנסה לאלתר ש"מ רבא אמר רשויו' קתני רשויו' שבת שתים: א"ל רב מתנה לאביי הא תמני היין תרתי סרי היין וליטעמיך שיתסרי היין א"ל הא לא קשיא בשלמא בבא

ידיעות העומאה. המטורות בקרבן עולה ויורד (ויקרא ה) לו נפש כי תגע וגו' ותמרינן בסמ' שבועות (פ"ח דף ז ע"ב) שלין הכתוב מדבר אלא בטומאת מקדש וקדשיו שלאמר שבטומאת לבל קודש לו נבנס למקדש וילפינן התם (דף ד.) שהיו מתחייב אלא בידיעה אחלה וידיעה בסוף והעלם בימתייס בגון שידע שבטומאת ועלם ממנו טומאה ולבל קדש ומשלבל ידע שלבלו בטומאה ועלם ממנו והוה טמא משמע שבעלם ממנו טומאה לבל זכור הוא שלבל קדש וזה מקדש הרי שתים העלם טומאה לגבי קדש והעלם טומאה לגבי מקדש: **שהן ארבע.** יש לך לרבות עוד שתים מריבוי ועלם ועלם ב' פעמים לרבות את הזכור לעומאה לבל עלם ממנו מטמא שבעלם ממנו טומאה לבל זכור הוא שלבל קדש מקדש הרי שתים העלם טומאה לגבי קדש והעלם טומאה לגבי מקדש: **שהן מרבע.** יש לך לרבות עוד שתים מריבוי ועלם ועלם ב' פעמים לרבות את הזכור לעומאה לבל עלם ממנו מטמא שבעלם ממנו טומאה לבל זכור הוא שלבל קדש מקדש הרי שתים העלם טומאה לגבי קדש והעלם טומאה לגבי מקדש: **מראות נגעים.** ליטמא בהן שתים הן שתי וכתרת: **שהן ארבעה.** מריבוי ספתם שהוא משמע טפילה כמו ספתני נא לל אחת וגו' (שמואל ב ג) מרבה טפילה לזו וזו מולדה לשתי ותולדים לבהרת ושני חכמים[ה] בהרת עזה כשלא שניה לה כפיד היכול שתי כלשון שניה לה כפיד היכול שתי כלומר לבן שניה לה בקרום ניבה. מראה לשון זכר הוא משום הכי תני שתים שהן ד': **תני אבות ותולדות.** יליתות והבנסות שיליתות אבות הן למיעבידו קול בתחנה (שמות לו) לף משמע שלף הולאות שלף מבנסת ממרינן (כריתות לקמן דף לו:) מבדי מרשות לרשות קפיד קרא מה לי יליתה מה לי עילול: **תרתי סרין.** דעני ודעבל הבית ומאי שהן מרבע דקתני התם: **מהן לחיוב ומהן לפטור.** יליתות דעני ודעבל הבית לחיוב ויליתות שתים של פטור שתי עקירות של הולאה בגון פעם בעל הבית ידו מלאה לחון ועמל עני מתוכה הרי פטור של בעל הבית דקתניצ ליה תנא דתתני' וכגון פעם העני ידו ריקנית לפניס ונתן בעל הבית לתוכה הרי פטור שני של הולאה (ס"ה של עני) שהוא לפור לבתחלה דגזרינן שמא יעשה הנתה על עקירתו. ויש"ו שהוא לפור לבתחלה דגזרינן שמא יעשה הנתה על עקירתו. **הא דומיא דתרתי דמראות נגעים קתני לה מה כולהו לחיובא.** שבאיזו מהן שנטמא בה ונכנס למקדש מיב. ולהכי פריך ממראות נגעים דלולו שבועות וידיעות פלוגתא היא דתיכא מ"ד בשבועות (דף בה.) לולו מיב בלף על העתיד לבא וידיעות נמי תיכא למ"ד (שם דף ד:) לולו מיב בלף על העלם טומאה: **מיוחי תני.** דלמסרש לקמיה ב' הולאות וב' הבנסות וכולן לחיוב בימיד שעשאם עני לבדו לו בע"ה לבדו: **מיוחי מאי ניהו יליתות.** בלומר יליתות קתני דמשמע הולאה לבך מתמה לי מחיובי קתני ע"ב יליתות למודייהו ותרתי הוא דהויין ומשני הבנסות נמי קתני בהדייהו: **מדתנן המוליא מרשות לרשות.** קתניצ מנין לבנות מלאכות בפרק בלל גדול(ו): **מי לא עסקינן בו'.** דהא ע"ב בהבנסה נמי מיב בדקתני מתני' העני מיב וקתני המוליא: **מתניתין.** דהבא נמי דיקא דהבנסה נמי קרי לה הולאה: **דקתני יליתות.** ועל ברתך לף מלית דרשויות קתני דשויות שתים רשות היחיד ורבות הרבים שהן מרבע בשנים בו' בלומר ועל ידיהן יש לך מרבע מיסורין בשנים וכנגדן בחון ומהן לחיוב ומהן לפטור. והיינו דשבועות בולהו לחיובא בלפוקימתך: **תרתי סרי ויין.** מרבעה חיובי ופטורי שני עקירות בגון בלף הנתה ושתי הנחות בלף עקירה וכן לעבל הבית בגון פעם העני את ידו מליאה לפניס ונטל בעל הבית מתוכה הרי עקירה עקירה לעני והנתה לבעל הבית או שנתן לתוכה והוליא הרי עקירה לבעל הבית והנתה לעני וכן פעם בעל הבית בו': **שיסרי ויין.** דליבא למיתסב נמי הך פטורי דמיתנו גבי חיובי העני חייב ובעל הבית פטור וכן בעל הבית חייב והעני פטור:

ידיעות הטומאה שתים שהן ארבע, יציאות השבת שתים שהן ארבע, מראות נגעים שנים שהן ארבע. ואקשינן אמאי תנא במסכת שבועות לא קתני בענין שבת שתים שהן ארבע בפנים ושתים שהן ד' בחוץ והכא קתני שתים שהן ארבע בפנים ושתים שהן ארבע בחוץ. ושנינן הכא דעיקר שבה תני אבות ותולדות בו'. ונדחת. ושני רב פפא הכא דעיקר שבת תני חיובי ופטורי, התם חיובי תני דומיא דשבועות, וידיעות הטומאה ומראות נגעים משום הבי פטורי לא תני התם. ואקשינן תוב והא תורתי אינון הוצאה דענין והוצאה דבעל הבית. ושני שתים שהן ד' הבנסה כדאמרן, ושתים נמי דהבנסה אחת דענין הוצאת דבעה"ב הוצאה קרי לה. ומיתיבי רב אשי לטעמא דאמר הני תנא כל עקירת חפץ ממקומו כיון שמוציאו מיקום למקום אפילו הבנסה קרי לה הוצאה. ומיתיבי רבינא ואמר דיקא דמתניתין הני דקתני יציאות השבת וקא מפרש בתולת דבריו ששש הבני את ידו לפנים שהיא הבנסה ש"מ ההבנסה הוצאה קרי לה. הבא אמר רשויות שבת שתים קתני הוצאה והבנסה דענין. הוצאה והבנסה דבעה"ב. אקשינן תוב ד' בפנים וד' בחוץ הא תמניא. ואנן הנהן ב"ב. הני תיתא לטעמיך דיי הורין.

הגהות הב"ח

(ב) גמ' ידיעות הטומאה שתים שהן ארבע יציאות השבת שתים שהן ארבע מראות נגעים שנים שהן ארבעה מלי טעם הכא:

מוסף רש"י

יציאות השבת שתים. לולת מראות נגעים שתים שהן ד' לרשות הרבים לתדבי מן המקרא שחיב, בפרק שורק (לי:) ולא תמצא ויעבירו קול במחנה ויבי (ותמרתיגין) לף שפיקי מרבות היחיד לרשות הרבים, זה שתים, אחת לעומד בתוך ומוליא לתוך, ואחת לעומד בפנים ועמל חפץ ממקומו ומוליא לבית ובניתו בתוך שבותיו (שם:). **שהן ארבע.** יש ללמוד מלאו שבשם שהקפידה תורה מרשות לרשות בהולאה, בך הקפידה בהבנסה, יהיו הן שתים, אחת לעומד בפנים ומוליא ידו ומניח חוץ ועמל חפץ ממקומו ומוליא לבית ובניתו בתוך שבותיו (שם:). **הבא דעיקר שבת הוא.** שעיקר משבת בליתורי שבת (שם ה.). **מהן לחיוב ומהן לפטור.** שתים לחיוב ומהן לפטור. שתים לחיוב, בולתה דעני ומוליא בעל הבית בעל הבית, ושתים לפטור, אחת שהעני מוליא ידו לפנים ומנח בעל הבית בתוכה ומעני ליטול ומוליא ידו ריקנית ואין בעל הבית יבול ליטול מידו שמא יתן לו, ואחת שהעני מוליא ידו ריקנית ומנח בעל הבית בתוכה ומעני ליטול ומוליא ידו מליאה ואין בעל הבית יבול ליתן לו שמא יטול הרבה. **מיוחי מאי ניהו יליתות.** דהא יליתות קתני דחיובא תרתי הוא דהויין, מלת דעני ומלת דבעל הבית (שם:). **הבנסה נמי הוצאה קרי לה.** שמילולי ממקומו (שם:).

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com